

[Kirkegaard]

Dog bliver jeg nødt til at gøre et par enkelte meget stilfærdige bemærkninger til hr. Kaj Poulsen. Hr. Kaj Poulsen anerkendte, at der havde været en væsentlig beskæftigelsesfremgang under firkløverregeringen, men kom så med den tilføjelse, at det var en beskæftigelsesfremgang for lånte penge. Jeg skal da erkende, at man kan føre en nationaløkonomisk diskussion om, hvorvidt det kraftige lånefinansierede forbrug i 1986 har været med til at skabe beskæftigelsesfremgang, men det er i alt fald ikke en rimelig beskrivelse af udviklingen i de efterhånden ganske mange år under firkløverregeringen.

Nej, hr. Kaj Poulsen – hvis han ellers har tid til at høre efter – var der nogen, der førte beskæftigelsespolitik for lånte penge, så var det vistnok den sidste Anker Jørgensen-regering, som generelt havde underskud på statens budget, og som lavede den ene beskæftigelsesforanstaltning efter den anden uden at have dækning herfor i statens indtægter.

Og hvordan gik det så? Ja, hr. Kaj Poulsen gjorde et stort nummer ud af, at denne regering havde afskaffet – eller ikke indført – nogle ordninger for de unge arbejdsløse. Da den sidste Anker Jørgensen-regering trådte til i 1979, var der 45.000 ledige i alderen 16–24 år, i 1982 var der 73.000 og i 1987 var der i alt fald under 50.000. Det kunne godt tyde på, at den politik, den nuværende regering fører, er adskilligt mere effektiv med hensyn til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed end den politik, der blev ført under Anker Jørgensen-regeringen.

Jeg skal til sidst sige, at vi kan være godt tilfredse med den beskæftigelsesfremgang, der har været under firkløverregeringen. Den har været markant, og den har været bemærkelsesværdig, ikke mindst set i europæisk sammenhæng, men der er stadig for mange arbejdsløse. Derfor er det nødvendigt fortsat at føre en politik, der kan medvirke til at gavne beskæftigelsen i Danmark, og det indlæg, som arbejdsministeren havde for et øjeblik siden, dokumenterer, at man er meget stærkt optaget af dette.

Ejner Larsen (SF):

Den foregående debat gjorde jo et kraftigt indhug i det, man skulle diskutere under den forespørgsel, vi nu behandler. Men det spørgsmål, som Fælles Kurs har rejst til debat her i dag, kan man egentlig heller ikke bruge for me-

gen tid på, uanset om der er folketingsmedlemmer, der føler det irriterende, at der stilles forespørgsler, hvor man vil have regeringen til at redegøre for den måde, den leder landet på.

Spørgsmålet om, hvilke initiativer regeringen agter at tage for at afskaffe arbejdsløsheden, er et rimeligt spørgsmål. Det er et spørgsmål, som mange mennesker i dette land stiller sig. Nu har vi så hørt statsministerens betragtninger om, at der vil gå 10–15 år, inden man får arbejdsløsheden afskaffet eller bare nedbragt betragteligt, eller hvordan det var, det blev sagt.

Hvis man skal bedømme, hvad regeringen vil foretage – det spørgsmål, der er rejst i den forespørgsel, der er til behandling nu – er svaret vel: Ingenting, ikke noget som helst. Regeringen har den politik bare at lade stå til, det vil sige, at regeringens politik er sådan, at man stort set forgylder erhvervslivet i form af forskellige støtteordninger – uden nogen som helst garanti for, at det hjælper på beskæftigelsen. Det har vi set med eksportpakken og andre ting, der er gået forud. Man håber så på, at det hjælper, og filosofien er, at når det regner på præsten, drypper det muligvis på degnen. Det er, hvad jeg vil kalde et bundnaivt synspunkt, regeringen har.

Under det foregående punkt på dagsordenen var hr. Kaj Poulsen inde på, hvad grundlovens fædre dog havde ment med forespørgselsdebatter i Folketinget, om de kunne misbruges osv.

Jeg synes nu ikke, det er så væsentligt, men jeg synes nok, det er væsentligt, hvad grundlovens fædre har ment med § 75 i grundloven, den bestemmelse, der siger – det er ikke noget citat, det er sådan nogenlunde frit – at det bør tilstræbes, at enhver borger har mulighed for arbejde, der kan betrygge hans vilkår – tror jeg nok der står. Hvad kan grundlovens fædre dog have ment med det?

Hvad er årsagen til, at regeringen, hvis den tager grundloven alvorligt, ikke, når den ene ting ikke hjælper, så prøver noget nyt? Dermed vil jeg sige: Når det ikke hjælper at forgylde erhvervslivet, når vi ser, at den måde, man forgylder erhvervslivet på, ofte bliver misbrugt af dem, der står nærmest ved tagselvbordet, således at der ikke kommer ret meget mere beskæftigelse. Vi så jo tydeligt, da vi havde faldet i oliepriserne, at det ikke – ikke sådan væsentligt i hvert fald – kom beskæftigelsen til gode.

Også på andre områder kan man sætte spørgsmålstejn ved regeringens vilje. SF har på